

Людина насамперед має залишатися людиною, незважаючи на політичні уподобання й переконання. На щастя, наше суспільство не без добрих людей. Є серед нас люди, які майже як медики, тільки клятву не давали.

За останні півроку слово «волонтер» стало майже тотожним слову «порятунок». Саме завдяки волонтерам і їхній роботі багато нужденних забезпечені всім, без чого не обійтися у повсякденному житті. Тим більше в умовах бойових дій.

Микола Миколайович Копайгора – директор ОЗ «Хорольська гімназія», Заслужений працівник освіти України, активіст волонтерського руху Хорольщини спільно з благодійним фондом «Інтелект», що на теренах навчального закладу. Про неабияку велику та відповідальну пройдену роботу Микола Миколайович розповів газеті «Вісті Хорольщини»:

-24 лютого 2022 року змінило життя абсолютно

АРМІЮ НЕ ТРЕБА ЖАЛІТИ. ЇЙ ПОТРІБНО ДОПОМАГАТИ!

кожного українця. Російська армія прийшла на нашу землю і почала вщент нищити все на своєму шляху. Незахищеними залишилися багато верств населення та наша армія, яка вкрай потребувала допомоги. Тому волонтери стали на рівні з медиками, без яких зараз просто неможливо жити. Як Ви стали волонтером та в яких напрямках працюєте зараз?

-Пізньої години 24 лютого я зустрів свого вчителя, який сказав, що йде захищати Україну добровольцем. Ця новина викликала здивування та навіть певний емоційний стрес. 25 лютого його мобілізували (Пономаренко Микола Віталійович). 26 лютого я поїхав власним автомобілем у військову частину, повів броньовану машину, бо не було нічого необхідного для наших захисників. Там я також поцікавився чи є продукти харчування, на жаль, відповідь була - «ні». Асолютно не думаючи, я відразу телефоную до свого закладу освіти і розповідаю про невеселу ситуацію. Повернувшись із військової частини (недалеко від Полтави), зайшовши до гімназії, на мене вже чекала «повна гора» продуктів харчування, різноманітної консервації і т. д. І 27 лютого ми поїхали 2 автомобілями, з причіпками заповненими їжею, до військової частини.

Пономаренко Микола Віталійович та Рубашко Сергій Миколайович – наші захисники, через яких почалася ось така моя волонтерська діяльність. Випадковість, яка зобов'язала бути відповідальними.

-Чи потрібні якісь документи або офіційні реєстрації, щоб стати волонтером або створити свій волонтерський корпус чи організацію?

-Ні. Загалом є 2 варіанти: волонтер за станом душі (без офіційної реєстрації) та можна зареєструвати (зробити офіційно) певну організацію чи корпус, але, на мою думку, це буде лише відволікати. Бо бути волонтером – означає мати бажання та поклик до цієї справи. Хоча щоразу, коли ми проїжджали блокпости, у нас запитували чи маємо посвідчення волонтерів. А ми завжди говорили, що не збираємося подаватися на конкурс «Кращий волонтер року» і т. д. Ми робимо добро справу, а інше нас не цікавить!

-Якими рисами характеру має володіти людина, щоб стати волонтером? (Адже робота не з простих).

-По-перше, якщо стосовно моєї ситуації, то це чудовий колектив, який вміє чути, допомагати, підтримувати, який щохвилини на зв'язку. А, по-друге, родина, яка розуміє та підтримує, бо на початку російської агресії щотижня було по 4-5 виїздів: Охтирка, Харків, Гуляйполе... Та найбільше дивувало те, що скільки б виїздів з допомогою для захисників ми не робили, коридори гімназії не меншали, люди все несли різноманітну допомогу для наших бійців. І це дійсно надихало, бо по-іншому во не могло бути.

-Як ви звітуєте, якщо отримуєте гроші від організацій і людей? Та як дізнатися, що їх не обманюють, а кошти підуть саме на допомогу нужденним?

-Одна справа збирати кошти на продукти харчування, зовсім інша – на транспортний засіб. Після першої поїздки в Гуляйполе, наші земляки розповіли, що вони малорухомі, немобільні і потребують транспортного засобу. Відразу почали думати як це для них зробити. Найцікавіше те, що очікували один автомобіль, а вийшло пригнати два. І тоді це вже була така маленька перемога на нашій волонтерській ниві.

На теренах опорного закладу «Хорольська гімназія» з 2001 року існує благодійний фонд «Інтелект», який заснований

Проект Національної спілки Журналістів України

батьківськими комітетами та працює уже 22 рік. На сайті гімназії розміщений щомісячний звіт про те скільки коштів надходить та куди вони витрачаються. Тобто будь-хто може зайти на сайт та переконатися на власні очі що, звідки і куди. Також спрацював багаторічний досвід співпраці з батьками, громадою, учасниками освітнього процесу, які давно зрозуміли, що вся допомога, всі принесені речі, продукти харчування, гуманітарна допомога обов'язково піде на призначені цілі.

-Ваша клопітка робота не залишається непоміченою. Миський голова міста-героя Охтирка, що на Сумщині,

видав подяку благодійному фонду «Інтелект» ОЗ «Хорольська гімназія». Що відчули, коли отримали цю подяку?

-З миським головою Охтирки я знайомий особисто, він як і ми вчився зі своєю громадою виживати під час російської агресії. Дуже раділи привезеній гуманітарній допомозі, їжі та поки не звільнили місто-герой, не афішували, що існує такий волонтерський рух аби нікого не наражати на небезпеку. А вже після звільнення міста ми сфотографувалися і згодом отримали подяку на ім'я благодійного фонду «Інтелект». Скажу, що ця заслужена подяка належить не лише фонду, а й усій Хорольській громаді. Адже кожен робив свій вклад до омріяної перемоги, допомагав як міг, починаючи консервацією, а закінчуючи спальними мішками. А ми були лише кур'єрами, які відвозили це все до пункту призначення.

Хочу щиро подякувати Ігорю Стогнію, який ніколи не шкодував і не шкодує власного транспортного засобу, який не шкодує свого часу, щоб зробити людям краще.

- Усього від Хорольської громади передано ЗСУ для виконання оперативного-бойових завдань вже 9 автомобілів, 7 із яких придбано за кошти благодійного фонду «Інтелект». Без сумніву - це вклад у наближення омріяної Перемоги над російськими окупантами і матеріально-технічна підтримка захисників, які обороняють наш сон, наш спокій, відстоюють державність та суверенітет України в умовах тяжких випробувань, загрози і викликів. - Чи йдеться зараз про збір коштів на автомобілі для ЗСУ?

-Хорольська громада велика! Хорольська громада сучасна та прогресивна! Хочу щиро подякувати асоціації фермерів, які відгукнулись та сприяли збору коштів на потрібні транспортні засоби для ЗСУ. Зокрема, величезне спасибі Москальцю Миколі Михайловичу, який відгукнувся найпершим і увесь час допомагає. Велика вдячність агропробникам, які одні з перших відгукнулись на наші потреби: «Оріон» (с. Штомпелівка), СВК «Перемога», ТОВ «Мусіївське», ТОВ «Астарт Прихоролля», СВК «Андріївський» (с. Андріївка), Хорольський механічний завод і пересічні громадяни.

Є у нас дуже зворушливий випадок, коли дідусь, у якого мінімальна пенсія, щомісяця приносить 200-300 грн. допомоги, бо його син на фронті, говорячи: «Я знаю, що ці гроші точно підуть на потрібне і це допоможе моему сину, який зараз далеко від мене». Отакі випадки дійсно вражають до глибини душі. Бо тільки разом здолаємо вогога! Тільки разом ми переможемо!

Ми підраховували, що вже маємо 10 відправлених автомобілів для ЗСУ за кошти фермерів, підприємців, пересічних громадян. За новинами в громаді та Україні слідкують наші земляки з різних географічних куточків і навіть континентів. Американці українського походження, родом із села Штомпелівка, вирішили зробити свій вклад у здолання ворога. Перебуваючи далеко за океаном, усім серцем і душею наші земляки залишаються близькими до Батьківщини і до бід українського народу. Тож небайдужі патріоти передали 6000 у.о. хорольським волонтерам для придбання автомобілів військовим. Дуже приємно, що величезна кількість людей на Хорольщині, які завжди готові допомогти, але і за океаном таких добровольців не менше, які піклуються про Україну. Відстань – це не проблема. Проблема – чи є бажання та стимул допомагати.

-Попри те, що Ви активіст волонтерського руху Хорольщини! Ви чудовий директор ОЗ «Хорольська гімназія», яка як інші навчальні заклади зіткнулася з непростими ситуацією пов'язаною із війною (раніше із пандемією коронавірусу), тож доводилося працювати в режимі онлайн. Скажіть, будь ласка, яким чином було організоване дистанційне навчання у вашій школі?

-Все дуже просто: ми повинні дякувати ЗСУ, в першу чергу, бо саме вони дали нам працювати в такому режимі. А організувати дистанційне навчання вдалося завдяки злагодженій роботі педагогічного колективу, вчителям, які постійно займаються самоосвітою, підтримкою влади – Хорольської міської ради (попередньо – Хорольської районної державної адміністрації та ради). Наше завдання – надати якісні послуги, щоб наші діти розвивалися, щоб наші діти росли патріотами, щоб наші діти любили Батьківщину, щоб наші діти хотіли захищати Україну! Та все це вогорить про одне: слава і повага нашим захисникам, завдяки яким ми працюємо під мирним небом на нашій Хорольщині.

-Що передбачає 2022-2023 навчальний рік для ОЗ «Хорольська гімназія»: офлайн чи онлайн? Які чинники вплинуть на вид навчання?

-В першу чергу, це залежить від Міністерства освіти і науки України, залежить від позиції Департаменту освіти і, зрозуміло, від Хорольської міської ради. На сьогоднішні, я як директор, не хвилююся за укриття, бо протягом останніх 10-20 років ми працювали над тим, щоб вони були в належному стані. В укриттях у нас на сьогоднішні є: навчальні класи, спортивні зали, відділення греко-римської боротьби, тринажерний зал, зал для кікбоксингу, класи Захисту Вітчизни, тир. В кожному підвалі є душ, туалет, бойлер, освітлення, тобто все залежить від того чи дадуть дозвіл. Уже відбулося два виїзних обстеження, які визначили готовність навчального закладу до прийняття дітей. І якщо влада буде налаштована на те, щоб у безпечних районах України, зокрема Полтавщини, повинні навчатися онлайн, то я не побоююся відповідальності і наші діти будуть навчатися. А якщо будуть якісь застереження, то будемо організовувати змішане або навчання у декілька змін, щоб забезпечити, в першу чергу, життя і здоров'я наших дітей.

- Безперечно, у такого прогресивного керівника як Ви, є бачення перспектив розвитку навчального закладу. Яким Ви бачите майбутнє ОЗ «Хорольська гімназія»?

-Майбутнє навчального закладу, який я очолюю, хочу бачити, в першу чергу, мирним. Чекаємо і допомагаємо задля найшвидшої перемоги. По-друге, зовнішній вигляд гімназії потребує капітального ремонту. Нам потрібно замінити близько 130 вікон, утеплити фасад. ОЗ «Хорольська гімназія» претендує на звання ліцею, тому нам потрібні новітні кабінети математики, інформатики і т. д. Нам хотілося б бачити молодих та перспективних вчителів, які готові до нового та креативного.

Найголовніше, що буде перемога, буде розвиток, буде шлях вперед. Я думаю, що Хорольська громада буде мати належну освітню мережу, розвиток і увагу для освіти.

-Що побажаєте читачам газети «Вісті Хорольщини»?

-Перш за все, бути оптимістами. Бути небайдужими до ситуації, яку ми зараз маємо, бо є війна, є російська агресія. На Хорольщині ми вже маємо із 22 лютого цього року 19 наших земляків, які віддали життя за перемогу. Маємо 19 родин, як вражені, які під тиском горя. Ми повинні їм допомагати, підтримувати та розділити їхнє горе. Турбує, що дуже мало жителів приходить на прощання із героями, адже ми повинні своєю присутністю, своїми діями, своїм волонтерським рухом, своїми бажаннями показати нашу відданість, нашу небайдужість і що це було не даремно. Нас повинно бути багато! Ми повинні бути єдині!

Підготувала **Наталія ВАТУЛЯ.**

(Публікація створена в рамках проекту

«Ми з України!», ініційованого Національною спілкою журналістів України)

